

Десятъ минути.

Сега е срѣца — худавъ денъ,
Прѣдъ насъ разстила се градьтъ
И мами взоръ опияненъ...
Седимъ, мълчимъ и въ болна грѣдь
Мъждѣи на споменъ миль ликътъ...
Ехъ, лунни ноци, прѣцѣна радостъ,
И смѣхъ безгриженъ въ луда мпадостъ...
Сега е срѣда — спънчевъ денъ...

Сега е срѣда — шри безъ петъ,
Ний — усоро, Впастъми и Ведбалъ,
Собрани, какъто по найпрѣдъ,
Въздишаме срѣдъ свой халъ —
Редимъ куплетъ подиръ куплетъ
И хърпимъ рима подиръ рима —
Ний — донхихойвциътъ шрима...
Сега е срѣда — шри и петъ...